

EMLÉKMŰ A PÁZMÁNY PÉTER (EÖTVÖS LÓRÁND) TUDOMÁNYEGYETEM MÁSODIK
VILÁGHÁBORÚBAN ELPUSZTULT OKTATÓI ÉS HALLGATÓI EMLÉKÉRE

EMLÉKEZÉS KERTJE – TALÁLKOZÁS TERE

A fény oszlassa el a sötétséget

Kovács Dávid építész tervező
Csáki Péter építész konzulens
Dévényi Tamás építész konzulens
Juhász Kristóf építész konzulens

Emlékmű helye:

Az emlékezés kertjét és a találkozás terét a meglévő H épület részleges bontásával annak helyére terveztem, a Trefort kert egyik súlypontjában.

Az egyetem kertjén belül a közlekedési, parkolási problémák, a meglévő szobrok, emlékművek mellett szerintem nem megoldható a tervezett emlékmű elhelyezése nagyobb beavatkozás nélkül, az egész kert újragondolása nélkül.

A H épület a területtel rég óta foglalkozó Mányi építésziroda tervein sem szerepel, a bontásával számol. A történeti épülettel való összeépítése térbeli és építészeti problémákat vet fel. Ezért annak bontását javaslom, de mivel másik oldalról az egyszer már megépített épületszerkezet értéket képvisel, ezért annak falait felhasználnám a tervezett emlékmű kialakításához.

Emlékmű:

Az utóbbi időben külföldön készült emlékműveket elemezve látható, hogy azok működnek igazán jól, amelyeknél az emlékezés helye kellemes természeti vagy épített környezetben található, más szóval olyan helyen ahol a lélek meg tud pihenni és el lehet mélyülni.

Az egyetem kertjének ha egy kis része is úgy újul meg, hogy ott jó leülni, beszélgetni, az felhívna magára az egyetemre napjainkban járó hallgatók figyelmét, lehetőség nyílna a megszólításukra, az érdeklődésük felkeltésére és a második világháborúban áldozatul esett egyetemi oktatók, hallgatók illetve a mai hallgatók, oktatók közti szakadék áthidalására.

Emlékmű működése:

Az emlékezés kertje a jelenlegi H épület falain belül lenne, a falak 1 m magasságig visszabontva, két oldalról vizuálisan is elválasztanák a környező aszfaltozott vegyes forgalmú utaktól. A kertben helyet kapna egy hosszú pad amin nagyobb csoportok, baráti társaságok is kényelmesen elférnek, a paddal szemközt virágoskert lenne. A virágok a szemet gyönyörködtetik, a környezetet kellemessé teszik, de halványan arra is utalhatnak, hogy valakikre emlékezünk. A járőfelületek mosott kavics felületű helyszíni beton burkolattal készülnének.

A kert végében kapna helyet a találkozás tere.

A négyyszögletű teret a H épület megmaradó falai határolnák. Amiket kiegészítenék magasságilag.

A téglafalak dörzsölt felületet kapnának, amin átütnek a téglák. Ez a félig nyers, de homogenizált szerkezet önmagában emlék-mű, ezekre a felületekre a téglákba vésvé kerülnének az áldozatok nevei. Ez visszautalna a nemrégiben még az egyetemi épület téglaburkolatán látszó vésett nevekre. Ugyanígy nevek jelennének meg a találkozás tere belső falfelületein is, a neveket olvasva a térben találhatjuk magunkat.

Az emlékmű hivatalos felirata a virágoskert mögött húzódó 1 m magas megtartandó falra kerülne, fémlemezből kivágott betűkből.

A találkozás tere lehetőséget nyitna az elmélyülésre, a találkozásra önmagunkkal, megadná a végiggondolás lehetőségét, mit is jelentenek számunkra az áldozatok, így lélekben találkozhatnánk velük is.

Ez az egyik oka az egyszerű, letisztult megfogalmazásnak, a másik pedig a hiány kifejezése.

A tér feszes arányú, a tekintet az égre irányítja.

A tér egyetlen eleme a burkolat síkjába süllyesztett tükröződő felület, ami a reményt és a folytonosságot szimbolizálja. A tükör az égboltot tükrözi vissza, ahogy jelenünkben is tükröződik az áldozatok élete. A tükörbe tekintő ember számára pedig a lelki szembenézést is könnyítheti. A tükröződő felület tükrös fémlemezből készülne.

A határoló falakon két nyílás van, a térből lelkileg többé válva léphetünk ki a másik irányba.

A találkozás tere üres, csak fények vannak és árnyékok, a fény eloszlatja a sötétséget.

Kovács Dávid

